

Црвенкапа

Некада давно на рубу велике шуме, у једној лепој кућици, живела је добра и умиљата девојчица коју су сви звали Црвенкапа, јер је увек носила мали огртач са црвеном капуљачом који јој је сашила њена бака.

Једнога дана мама рече Црвенкапи: “Црвенкапице, однеси ову корпу баки, пуна је њених омиљених колача, бака је сама и нешто јој није добро, па ће је сигурно обрадовати твоја посета!”

“Али добро пази” упозорила је мама, “и не иди кроз шуму, јер су ловци рекли да у шуми има један велики и зао вук.”

Црвенкапа обећа да ће је послушати. И крене путем. Међутим, брзо је заборавила мамин савет и ипак крене кроз шуму са намером да баку обрадује најлепшим букетом цвећа које је успут почела да бере.

Наједном, зли вук се појавио баш испред девојчице и упитао је: “Добар дан девојчице, куда идиш?”

“Носим колаче и цвеће болесној баки која живи на крају шуме.”

“Баш си ти добра девојчица” рече вук и додаде: “Крени овом стазом па ћеш брже стићи до баке.”

“Како је љубазан!” помисли Црвенкапа и крену туда. Лукави вук јој је у ствари показао дужу стазу, а он је кренуо краћом да би први стигао до баке. Куц, куц - закуцао је вук на бакина врата. Старица је лежала у кревету прехлађена, очекивајући унучицу.

“Уђи, уђи, Црвенкапице” рече бака. Вук ускочи унутра и у једном залогату прогута баку. Затим обуче њену спаваћу, стави њену капицу за спавање и брже боље се увуче у кревет испод покривача.

Ускоро стиже Црвенкапа, закуца на врата и уђе. Када је видела вука у бакином кревету, помислила је да је бака баш јако болесна чим се тако променила, па упита:

“Бако, бако, зашто су ти тако велике уши?”

“Да те боље чујем!” одговори вук.

“Бако, бако, зашто су ти тако велике очи?”

“Да те боље видим!” опет рече вук.

“А што су ти уста тако велика, бако моја мила?”

“Да те боље прогутам!”

Викну вук и искочи из кревета, па у једном залогату прогута и Црвенкапу.

Пошто се добро најео, он леже у бакин кревет и заспа дубоким сном, хрчући тако гласно да се чуо и напољу.

У том, поред бакине кућице, зауставио се један ловац. Застао је мало и ослушнуо необичну буку. Зачудио се и забринуо да баки није добро па се тихо ушњуао у бакину кућу.

Када је пришао ближе кревету, са запрепашћењем је спазио вука, којег је већ једно време ловио, како спава са огромним стомаком. Ловцу је одмах било јасно шта се догодило, па узе велике маказе и расече вуку стомак.

Из стомака искочише бака и Црвенкапа, па од среће што их је ослободио, изљубише ловца. Пошто је вук и даље дубоко спавао, ништа није приметио. Ловац онда одлучи да му стомак напуни камењем.

Када се вук пробудио био је страшно жедан, па напусти бакину кућицу и оде на обалу реке да се напије воде. Када се нагнуо да пије воду, камење у његовом стомаку, које је било јако тешко, повуче га и он паде у реку и потону.

Ловац, бака и Црвенкапа, пресрећни због свог подухвата, да би прославили поједоше заједно колачиће које је испекла Црвенкапина мама.

Када се вратила кући, Црвенкапа је мами испричала све што се догодило и обећала да неће више ићи сама кроз шуму и да ће убудуће увек слушати њене савете.

